

ROZPORZĄDZENIE RADY (UE) NR 264/2012

z dnia 23 marca 2012 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 359/2011 dotyczące środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom, podmiotom i organom w związku z sytuacją w Iranie

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 215 ust. 2,

uwzględniając decyzję Rady 2010/413/WPZiB z dnia 26 lipca 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu⁽¹⁾, w szczególności jej art. 1,

uwzględniając wspólny wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa oraz Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 961/2010 z dnia 25 października 2010 r. w sprawie środków ograniczających wobec Iranu⁽²⁾ zakazuje sprzedaży, dostaw, przekazywania i wywozu z Unii do Iranu sprzętu, który może zostać użyty do celów represji wewnętrznych.
- (2) Środki przyjęte w rozporządzeniu (UE) nr 961/2010 odzwierciedlają obawy Rady co do charakteru irańskiego programu jądrowego, podczas gdy środki przyjęte w rozporządzeniu (UE) nr 359/2011⁽³⁾ odzwierciedlają jej obawy dotyczące pogorszenia sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie.
- (3) Zakaz sprzedaży, dostaw, przekazywania i wywozu sprzętu, który może zostać użyty do celów represji wewnętrznych, jest środkiem podjętym głównie w związku z obawami Rady dotyczącymi pogorszenia sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie, i jako taki powinien zostać ujęty w rozporządzeniu (UE) nr 359/2011. Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 359/2011.
- (4) Równocześnie rozporządzenie (UE) nr 961/2010 zostanie zastąpione nowym skonsolidowanym rozporządzeniem, które nie obejmuje wspomnianego środka mającego zapobiegać represjom wewnętrznym.
- (5) W związku z poważnym pogorszeniem sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie decyzja 2012/168/WPZiB z dnia 23 marca 2012 r. zmieniająca decyzję 2011/235/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Iranie⁽⁴⁾ przewiduje dodatkowe środki, a mianowicie zakaz wywozu sprzętu do monitorowania sieci telekomunikacyjnych na użytek reżimu irańskiego.
- (6) Środki te wchodzą w zakres Traktatu, a zatem do ich wdrożenia konieczne jest podjęcie działań regulacyjnych na szczeblu Unii, w szczególności w celu zapewnienia jednolitego stosowania tych środków przez podmioty gospodarcze we wszystkich państwach członkowskich.
- (7) Mając na uwadze powagę sytuacji w zakresie praw człowieka w Iranie oraz zgodnie z decyzją 2011/235/WPZiB, należy zamieścić kolejne osoby w wykazie osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów podlegających środkom ograniczającym, znajdującym się w rozporządzeniu (UE) nr 359/2011.
- (8) Należy również zaktualizować – w oparciu o najnowsze informacje dotyczące właściwych organów przekazane przez państwa członkowskie – załącznik II do rozporządzenia (WE) nr 359/2011 wymieniający właściwe organy, którym powierzono szczególne funkcje w zakresie wdrażania tego rozporządzenia.
- (9) W celu zapewnienia skuteczności środków ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu musi ono wejść w życie z dniem jego publikacji,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 359/2011 wprowadza się następujące zmiany:

1) dodaje się artykuły w brzmieniu:

„Artykuł 1a

Zakazuje się:

- a) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu, bezpośrednio lub pośrednio, sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionego w załączniku III – niezależnie od tego, czy sprzęt ten pochodzi z Unii – przeznaczonego dla jakichkolwiek osób, podmiotów lub organów w Iranie lub do użytku w tym państwie;
- b) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionym w załączniku III;
- c) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanej ze sprzętem, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, wymienionym w załączniku III, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczania kredytów eksportowych na potrzeby jakiegokolwiek sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu takich produktów, lub na potrzeby udzielania związanej z tym pomocy technicznej osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie;
- d) świadomego i celowego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście zakazów, o których mowa w lit. a), b) i c).

⁽¹⁾ Dz.U. L 195 z 27.7.2010, s. 39.⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 27.10.2010, s. 1.⁽³⁾ Dz.U. L 100 z 14.4.2011, s. 1.⁽⁴⁾ Zob. s. 85 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 1b

1. Zakazuje się sprzedaży, dostarczania, przekazywania lub wywozu - bezpośrednio lub pośrednio - sprzętu, technologii lub oprogramowania określonych w załączniku IV, niezależnie od tego, czy pochodzą one z Unii, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, chyba że właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, wydał na to wcześniej zezwolenie.

2. Właściwe organy państw członkowskich, wskazane na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, nie wydają jakiegokolwiek zezwolenia na mocy ust. 1, jeżeli mają uzasadnione powody, aby stwierdzić, że odnośne wyposażenie, technologia lub oprogramowanie byłyby stosowane przez rząd, organy publiczne, przedsiębiorstwa i urzędy Iranu, lub jakiejkolwiek osoby lub podmioty działające w ich imieniu lub na ich zlecenie, do monitorowania lub przechwytywania połączeń internetowych lub telefonicznych w Iranie.

3. Załącznik IV obejmuje sprzęt, technologię lub oprogramowanie, które mogą być wykorzystywane do monitorowania lub przechwytywania połączeń internetowych lub telefonicznych.

4. Odnośne państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na mocy niniejszego artykułu w terminie czterech tygodni po wydaniu zezwolenia.

Artykuł 1c

1. Zakazuje się:

- a) świadczenia, bezpośrednio lub pośrednio, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie, pomocy technicznej lub usług pośrednictwa związanych ze sprzętem, technologią i oprogramowaniem określonymi w załączniku IV, lub związanymi z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i użytkowaniem sprzętu i technologii określonych w załączniku IV, lub z dostarczaniem, instalacją, obsługą lub aktualizacją jakiegokolwiek oprogramowania określonego w załączniku IV;
- b) udzielania, bezpośrednio lub pośrednio, finansowania lub pomocy finansowej związanych ze sprzętem, technologią i oprogramowaniem wyszczególnionymi w załączniku IV, jakimkolwiek osobom, podmiotom lub organom w Iranie lub do użytku w tym państwie;

c) świadczenia jakichkolwiek usług jakiegokolwiek rodzaju w zakresie monitorowania lub przechwytywania połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych, rządowi, organom, przedsiębiorstwom i urzędom publicznym Iranu lub jakimkolwiek osobom lub podmiotom działającym w ich imieniu lub na ich zlecenie, lub na ich pośrednią lub pośrednią korzyść; oraz

d) świadomego i umyślnego udziału w jakichkolwiek działaniach, których celem lub skutkiem jest ominięcie zakazów, o których mowa w lit. a), b) lub c);

chyba że właściwy organ danego państwa członkowskiego, wskazany na stronach internetowych wymienionych w załączniku II, wydał na to wcześniej zezwolenie, zgodnie art. 1b ust. 2.

2. Na użytek ust. 1 lit. c), „usługi w zakresie monitorowania lub przechwytywania połączeń telekomunikacyjnych lub internetowych” oznaczają te usługi, które umożliwiają – w szczególności przy użyciu sprzętu, technologii lub oprogramowania określonych w załączniku IV – dostęp do oraz dostarczanie przychodzących oraz wychodzących przekazów telekomunikacyjnych podmiotu, a także powiązanych z telefonią danych, w celu ich wydobycia, rozkodowania, zapisu, przetwarzania, analizy i przechowywania lub jakiejkolwiek inne powiązane działania.”;

- 2) osoby wymienione w załączniku I do niniejszego rozporządzenia dodaje się do listy zamieszczonej w załączniku I;
- 3) tekst załącznika II do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik III;
- 4) tekst załącznika III do niniejszego rozporządzenia dodaje się jako załącznik IV;
- 5) załącznik II zostaje zastąpiony tekstem zamieszczonym w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 23 marca 2012 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz osób, o którym mowa w art. 1 pkt 2

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
1.	ZARGHAMI Ezzatollah		Jako szef radia i telewizji Islamskiej Republiki Iranu (IRIB) odpowiada za wszystkie decyzje programowe. IRIB transmitowała wymuszone przyznanie się do winy osób zatrzymanych oraz szereg „procesów pokazowych” w sierpniu 2009 r. i grudniu 2011 r. Stanowi to jawne pogwałcenie międzynarodowych przepisów dotyczących rzetelnego procesu sądowego oraz prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012
2.	TAGHIPOUR Reza	Miejsce ur.: Maragheh (Iran) Data ur.: 1957 r.	Minister Informacji i Łączności. Jako minister informacji jest jednym z najwyższych rangą urzędników odpowiedzialnych za cenzurę i kontrolę działalności w internecie, a także wszelkich rodzajów łączności (w tym telefonii komórkowej). Podczas przesłuchań osób zatrzymanych z powodów politycznych prowadzący przesłuchania wykorzystują dane osobowe, prywatne mejle i wiadomości. Kilkakrotnie od ostatnich wyborów prezydenckich oraz podczas ulicznych demonstracji blokowano rozmowy oraz wysyłanie wiadomości tekstowych przez telefony komórkowe, zagłuszano sygnały telewizji satelitarnej, a miejscami uniemożliwiano lub przynajmniej spowalniano łączność internetową.	23.3.2012
3.	KAZEMI Toraj		Pułkownik policji ds. technologii i łączności; zapowiedział ostatnio kampanię werbowania hakerów rządowych, po to by lepiej kontrolować informacje w internecie i usuwać „szkodliwe” strony internetowe.	23.3.2012
4.	LARIJANI Sadeq	Miejsce ur. Najaf (An-Nadżaf) (Irak) Data ur.: 1960 r. lub sierpień 1961 r.	Szef sądownictwa. Zgoda i podpis szefa sądownictwa wymagane są w przypadku każdej kary <i>qisas</i> (polegającej na odwecie), <i>hodoud</i> (za przestępstwa przeciwko Bogu) oraz <i>ta'zirat</i> (za przestępstwa przeciwko państwu). Obejmuje to wyroki pociągające za sobą karę śmierci, chłosty oraz amputacji. W związku z tym Sadeq Larijani osobiście podpisał liczne wyroki śmierci stojące w sprzeczności z normami międzynarodowymi, w tym wyroki śmierci przez ukamienowanie (obecnie na ukamienowanie skazanych jest 16 osób), egzekucje przez powieszenie, egzekucje nieletnich oraz publiczne egzekucje, np. przez powieszenie więźniów na moście w obecności wielotysięcznego tłumu. Ponadto wyrażał zgodę na kary cielesne, takie jak amputacje czy wypalenie skazanym oczu kwasem. Od czasu objęcia urzędu przez Sadeq Larijanego wyraźnie wzrosła liczba arbitralnych aresztowań politycznych, aresztowań obrońców praw człowieka i przedstawicieli mniejszości. Od 2009 r. gwałtownie wzrosła także liczba egzekucji. Sadeq Larijani ponosi również odpowiedzialność za to, że podczas postępowania sądowego w Iranie systemowo łamane jest prawo do rzetelnego procesu sądowego.	23.3.2012

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
5.	MIRHEJAZI Ali		Zastępca szefa biura naczelnego przywódcy oraz szef ochrony. Należy do najbliższych współpracowników naczelnego przywódcy, odpowiada za opracowanie sposobu tłumienia protestów stosowanego od 2009 r.	23.3.2012
6.	SAEEDI Ali		Od 1995 r. przedstawiciel naczelnego przywódcy w Korpusie Strażników Rewolucji Islamskiej (Pasdaran); wcześniej cała jego kariera związana była z instytucjami wojskowymi, a dokładnie z wywiadem Pasdaranu. Ta oficjalna funkcja sprawia, że jest on ważnym pośrednikiem – przekazuje aparatowi represji Pasdaranu rozkazy z biura naczelnego przywódcy.	23.3.2012
7.	RAMIN Mohammad-Ali	Miejsce ur.: Dezful (Iran) Data ur.: 1954 r.	Do grudnia 2010 r. jako wiceminister ds. prasy był główną osobą odpowiedzialną za cenzurę; bezpośrednio odpowiada za zamknięcie licznych organów prasy reformatorskiej (<i>Etemad, Etemad-e Melli, Shargh</i> , itd.), zamknięcie niezależnego związku zawodowego dziennikarzy oraz zastraszanie lub aresztowanie dziennikarzy.	23.3.2012
8.	MORTAZAVI Seyyed Solat	Miejsce ur.: Meibod (Iran) Data ur.: 1967 r.	Wiceminister spraw wewnętrznych odpowiedzialny za sprawy polityczne. Odpowiada za kierowanie represjami w stosunku do osób wypowiadających się w obronie swoich praw, w tym wolności słowa.	23.3.2012
9.	REZVANI Gholomani		Zastępca gubernatora Rasztu (Rasht). Odpowiada za poważne pogwałcenia prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012
10.	SHARIFI Malek Ajdar		Szef sądownictwa w Azerbejdżanie Wschodnim. Odpowiada za poważne pogwałcenia prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012
11.	ELAHI Mousa Khalil		Prokurator w Tebrizie. Odpowiedzialny za kierowanie przypadkami poważnych pogwałceń praw człowieka w odniesieniu do prawa do właściwej procedury prawnej.	23.3.2012
12.	FAHRADI Ali		Prokurator w Karaj (Karadżu). Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka – domagał się kary śmierci dla osoby nieletniej.	23.3.2012
13.	REZVANMANESH Ali		Prokurator. Odpowiedzialny za przypadki poważnych pogwałceń praw człowieka – domagał się kary śmierci dla osoby nieletniej.	23.3.2012
14.	RAMEZANI Gholamhosein		Szef wywiadu Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej (IRGC). Odpowiada za poważne pogwałcenia praw człowieka w przypadku osób wypowiadających się w obronie swoich praw, w tym wolności słowa. Kieruje wydziałem odpowiedzialnym za aresztowanie i torturowanie blogerów/dziennikarzy.	23.3.2012
15.	SADEGHI Mohamed		Pułkownik i wiceszef wywiadu technicznego i internetowego IRGC. Odpowiedzialny za aresztowanie i torturowanie blogerów/dziennikarzy.	23.3.2012

	Imię i nazwisko	Dane identyfikacyjne	Powody	Data umieszczenia w wykazie
16.	JAFARI Reza		Szef specjalnej prokuratury zajmującej się cyberprzestępczością. Odpowiedzialny za aresztowania, zatrzymania i prowadzenie spraw przeciwko blogerom i dziennikarzom.	23.3.2012
17.	RESHTE-AHMADI Bahram		Zastępca prokuratora w Teheranie. Kieruje więzieniem w Evin. Odpowiedzialny za odmowę uznania praw obrońców praw człowieka i więźniów politycznych, w tym prawa do odwiedzin i innych praw przysługujących więźniom.	23.3.2012

ZAŁĄCZNIK II

Do załącznika III do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dodaje się tekst w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK III

Wykaz sprzętu, który mógłby zostać użyty do represji wewnętrznych, o którym mowa w art. 1a

1. Broń palna, amunicja i powiązany sprzęt:
 - 1.1 broń palna nieobjęta pozycjami ML 1 i ML 2 wspólnego wykazu uzbrojenia;
 - 1.2 amunicja przeznaczona specjalnie do broni palnej wymienionej w pkt 1.1 i specjalnie do niej zaprojektowane części;
 - 1.3 celowniki do broni nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia.
2. Bomby i granaty nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia.
3. Następujące pojazdy:
 - 3.1 pojazdy wyposażone w armatki wodne, specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane do celów tłumienia zamieszek;
 - 3.2 pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane tak, aby mogły służyć jako rażące prądem tarcze;
 - 3.3 pojazdy specjalnie zaprojektowane lub zmodyfikowane w celu usuwania barykad, również sprzęt budowlany wyposażony w środki ochrony balistycznej;
 - 3.4 pojazdy specjalnie zaprojektowane do transportu lub przekazywania więźniów lub aresztantów;
 - 3.5 pojazdy specjalnie zaprojektowane do rozmieszczania przenośnych zapór;
 - 3.6 elementy pojazdów wyszczególnionych w pkt 3.1–3.5 specjalnie zaprojektowane do kontroli zamieszek.

Uwaga 1 Pozycja ta nie obejmuje pojazdów specjalnie zaprojektowanych do celów przeciwpożarowych.

Uwaga 2 Do celów pozycji 3.5 pojęcie „pojazdy” obejmuje przyczepy.
4. Substancje wybuchowe i powiązany sprzęt:
 - 4.1 sprzęt i urządzenia specjalnie zaprojektowane do wywoływania eksplozji przez użycie środków elektrycznych i nieelektrycznych, w tym: urządzenia zapłonowe, detonatory, zapalniki, pobudzacze, lont detonujący oraz specjalnie zaprojektowane do nich komponenty; z wyjątkiem sprzętu i urządzeń zaprojektowanych do określonych celów handlowych, których działanie polega na uruchomieniu środkami wybuchowymi innego sprzętu lub urządzenia, którego funkcja nie polega na wywoływaniu eksplozji (np. układy uruchamiające poduszki powietrzne w samochodach, ochronniki przepięciowe oraz urządzenia uruchamiające przeciwpożarowe instalacje tryskaczowe);
 - 4.2 ładunki wybuchowe do cięcia liniowego nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia;
 - 4.3 inne materiały wybuchowe nieobjęte wspólnym wykazem uzbrojenia i powiązane substancje:
 - a. amatol;
 - b. nitroceluloza (zawierająca więcej niż 12,5 % azotu);
 - c. nitroglukol;
 - d. tetraazotan pentaerytrytolu (PETN);
 - e. chlorek pikrylu;
 - f. 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).
5. Sprzęt ochronny nieobjęty pozycją ML 13 wspólnego wykazu uzbrojenia:
 - 5.1 kamizelki kuloodporne zapewniające ochronę balistyczną lub ochronę przed pchnięciem nożem;

5.2 hełmy zapewniające ochronę przed pociskami lub przed odłamkami, hełmy używane do ochrony w trakcie zamieszek, tarcze i tarcze balistyczne.

Uwaga: Pozycja ta nie obejmuje:

— sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów sportowych;

— sprzętu zaprojektowanego specjalnie do celów bezpieczeństwa pracy.

6. Symulatory inne niż objęte pozycją ML 14 wspólnego wykazu uzbrojenia, przeznaczone do szkoleń w posługiwaniu się bronią palną oraz specjalnie do nich zaprojektowane oprogramowanie.
 7. Sprzęt noktowizyjny i termowizyjny oraz wzmacniacze obrazu, inne niż objęte wspólnym wykazem uzbrojenia.
 8. Drut ostrzowy.
 9. Noże wojskowe, noże bojowe i bagnety o długości ostrza przekraczającej 10 cm.
 10. Urządzenia produkcyjne zaprojektowane specjalnie na potrzeby produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.
 11. Specjalna technologia do opracowywania, produkcji i stosowania produktów wyszczególnionych w niniejszym wykazie.”.
-

ZAŁĄCZNIK III

Do załącznika IV do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 dodaje się tekst w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK IV

Sprzęt, technologia i oprogramowanie, o których mowa w art. 1b i 1c**Uwaga ogólna**

Niezależnie od treści niniejszego załącznika, nie ma on zastosowania do:

- a) sprzętu, technologii lub oprogramowania, które są wyszczególnione w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) 428/2009 ⁽¹⁾ lub we wspólnym wykazie uzbrojenia; lub
- b) oprogramowania, które jest zaprojektowane do samodzielnej instalacji przez użytkownika bez konieczności dalszej znacznej pomocy ze strony sprzedawcy i które jest ogólnie dostępne dla ludności w punktach sprzedaży detalicznej, bez ograniczeń, poprzez:
 - (i) bezpośrednie transakcje sprzedaży;
 - (ii) transakcje realizowane na zamówienie pocztowe;
 - (iii) transakcje zawierane drogą elektroniczną; lub
 - (iv) transakcje realizowane na zamówienie telefoniczne; lub
- c) oprogramowanie, które jest własnością publiczną.

Kategorie A, B, C, D i E nawiązują do kategorii, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 428/2009.

Sprzęt, technologia i oprogramowanie, o których mowa w art. 1b, to:

A. Wykaz sprzętu

- sprzęt do wnikliwej inspekcji pakietów (*deep packet inspection*),
- sprzęt do przechwytywania w sieci, w tym Interception Management Systems (IMS), oraz sprzęt Data Retention Link Intelligence,
- sprzęt do monitorowania częstotliwości radiowych,
- sprzęt do zagłuszania połączeń sieciowych i satelitarnych,
- sprzęt do zdalnej infekcji,
- sprzęt do rozpoznawania/przetwarzania mowy,
- sprzęt do przechwytywania i nadzorowania: IMSI ⁽²⁾, MSISDN ⁽³⁾, IMEI ⁽⁴⁾, TMSI ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania (Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1).

⁽²⁾ IMSI oznacza International Mobile Subscriber Identity. Jest to niepowtarzalny kod identyfikacyjny przypisany każdemu urządzeniu telefonii komórkowej. Jest na stałe umieszczony w karcie SIM i pozwala tę kartę zidentyfikować w sieci GSM lub UMTS.

⁽³⁾ MSISDN oznacza Mobile Subscriber Integrated Services Digital Network Number. Jest to niepowtarzalny numer identyfikacyjny abonamentu w sieci komórkowej GSM lub UMTS. Mówiąc prościej, jest to telefoniczny numer karty SIM w telefonie komórkowym. Identyfikuje on zatem (podobnie jak IMSI) abonenta sieci komórkowej (ale w przeciwieństwie do IMSI, służy do ukierunkowywania rozmów do abonenta).

⁽⁴⁾ IMEI oznacza International Mobile Equipment Identity. Jest to zwykle niepowtarzalny numer identyfikacyjny telefonów komórkowych GSM, WCDMA i IDEN oraz niektórych telefonów satelitarnych. Zwykle widnieje wydrukowany w kieszeni na baterię. Przy użyciu numeru IMEI (ale także IMSI i MSISDN) można prowadzić podsłuch połączeń.

⁽⁵⁾ TMSI oznacza Temporary Mobile Subscriber Identity. Jest to numer identyfikacyjny najczęściej przesyłany między telefonem a siecią.

- sprzęt do taktycznego przechwytywania i nadzorowania SMS ⁽¹⁾ /GSM ⁽²⁾ /GPS ⁽³⁾ /GPRS ⁽⁴⁾ /UMTS ⁽⁵⁾ /CDMA ⁽⁶⁾ /PSTN ⁽⁷⁾,
- sprzęt do przechwytywania i nadzorowania informacji: DHCP ⁽⁸⁾, SMTP ⁽⁹⁾, GTP ⁽¹⁰⁾,
- sprzęt do identyfikowania i wychwytywania wzorców,
- zdalny sprzęt śledczy i autoryzacyjny,
- sprzęt do rozpoznawania treści (semantic processing engine),
- sprzęt do łamania protokołów szyfrujących WEP i WPA,
- sprzęt do przechwytywania i monitorowania do protokołów zastrzeżonych i standardowych VoIP.

B. Niewykorzystany.

C. Niewykorzystany.

D. „Oprogramowanie” do „rozwoju”, „produkcji” lub „użytkowania” sprzętu wyszczególnionego w kategorii A powyżej.

E. „Technologia” do „rozwoju”, „produkcji” lub „użytkowania” sprzętu wyszczególnionego w kategorii A powyżej.

Sprzęt, technologia i oprogramowanie należące do tych kategorii są objęte zakresem niniejszego załącznika tylko w zakresie, w jakim mieszczą się w ogólnym opisie „systemy do przechwytywania i monitorowania połączeń internetowych, telefonicznych i satelitarnych”.

Na użytek niniejszego załącznika „monitorowanie” oznacza nabywanie, ekstrakcję, dekodowanie, rejestrowanie, przetwarzanie, analizowanie i archiwizowanie treści połączenia lub danych sieciowych.”.

⁽¹⁾ SMS oznacza Short Message System.

⁽²⁾ GSM oznacza Global System for Mobile Communications.

⁽³⁾ GPS oznacza Global Positioning System.

⁽⁴⁾ GPRS oznacza General Package Radio Service.

⁽⁵⁾ UMTS oznacza Universal Mobile Telecommunication System.

⁽⁶⁾ CDMA oznacza Code Division Multiple Access.

⁽⁷⁾ PSTN oznacza Public Switch Telephone Networks (publiczna komutowana sieć telefoniczna).

⁽⁸⁾ DHCP oznacza Dynamic Host Configuration Protocol (protokół dynamicznego konfigurowania węzłów).

⁽⁹⁾ SMTP oznacza Simple Mail Transfer Protocol.

⁽¹⁰⁾ GTP oznacza GPRS Tunneling Protocol.

ZAŁĄCZNIK IV

Załącznik II do rozporządzenia (UE) nr 359/2011 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

Strony internetowe zawierające informacje o właściwych organach oraz adres, na który należy przesyłać powiadomienia do Komisji Europejskiej

BELGIA

<http://www.diplomatie.be/eusanctions>

BUŁGARIA

<http://www.mfa.bg/en/pages/view/5519>

REPUBLIKA CZESKA

<http://www.mfcr.cz/mezinarodnisankce>

DANIA

<http://um.dk/da/politik-og-diplomati/retsorden/sanktioner/>

NIEMCY

<http://www.bmwi.de/BMWi/Navigation/Aussenwirtschaft/Aussenwirtschaftsrecht/embargos.html>

ESTONIA

http://www.vm.ee/est/kat_622/

IRLANDIA

<http://www.dfa.ie/home/index.aspx?id=28519>

GRECJA

<http://www1.mfa.gr/en/foreign-policy/global-issues/international-sanctions.html>

HISZPANIA

http://www.mae.es/es/MenuPpal/Asuntos/Sanciones%20Internacionales/Paginas/Sanciones_%20Internacionales.aspx

FRANCJA

<http://www.diplomatie.gouv.fr/autorites-sanctions/>

WŁOCHY

http://www.esteri.it/MAE/IT/Politica_Europea/Deroghe.htm

CYPR

<http://www.mfa.gov.cy/sanctions>

ŁOTWA

<http://www.mfa.gov.lv/en/security/4539>

LITWA

<http://www.urm.lt/sanctions>

LUKSEMBURG

<http://www.mae.lu/sanctions>

WĘGRY

http://www.kulugyminiszterium.hu/kum/hu/bal/Kulpolitikank/nemzetkozi_szankciok/

MALTA

http://www.doi.gov.mt/EN/bodies/boards/sanctions_monitoring.asp

NIDERLANDY

<http://www.rijksoverheid.nl/onderwerpen/internationale-vrede-en-veiligheid/sancties>

AUSTRIA

http://www.bmeia.gv.at/view.php3?f_id=12750&LNG=en&version=

POLSKA

<http://www.msz.gov.pl>

PORTUGALIA

<http://www.min-nestrangeiros.pt>

RUMUNIA

<http://www.mae.ro/node/1548>

SŁOWENIA

http://www.mzz.gov.si/si/zunanja_politika_in_mednarodno_pravo/zunanja_politika/mednarodna_varnost/omejevalni_ukrepi/

SŁOWACJA

<http://www.foreign.gov.sk>

FINLANDIA

<http://formin.finland.fi/kvyhteistyo/pakotteet>

SZWECJA

<http://www.ud.se/sanktioner>

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

www.fco.gov.uk/competentauthorities

Adres, na który należy przesyłać zawiadomienia do Komisji Europejskiej:

European Commission
Service for Foreign Policy Instruments (FPI)
Office EEAS 02/309
B-1049 Bruxelles/Brussel (Belgia)
E-mail: relex-sanctions@ec.europa.eu.
